

Uitvaart zr. Leonce – vrijdag 5 juli '24

Het evangelie over de ontmoeting van Jezus met Marta en Maria biedt ons de kans om dankbaar te verwijlen bij het leven van zr. Leonce.

Marta en Maria, samen met hun broer Lazarus, behoren tot de intieme vriendenkring van Jezus. Hij is thuis bij hen in Betanië. De gastvrijheid waarmee hij onthaald wordt is als vanzelfsprekend. Zo groot is hun respect voor Jezus, zo diepgaand is hun geloof in Hem.

Marta en Maria verwelkomen Jezus op een verschillende manier. Marta bereidt van alles voor. Zij is druk in de weer. Maria gaat aan Jezus' voeten zitten en luistert naar Hem. Beide worden door liefde bewogen om te doen wat zij menen te moeten doen. Zij vullen elkaar aan en zo laten zij Jezus ten volle binnenkomen, niet alleen in hun huis, maar ook in hun leven.

Marta en Maria. Wij herkennen hen beiden in het leven van zr. Leonce. Haar vlijtige handen waren vele jaren bezig totdat zij ze rustig in haar schoot kon leggen om te bidden en te ontvangen wat ze nodig had aan zorg. Eerst thuis op de boerderij, daarna in de bakkerij met haar broer en nadien in Bassevelde heeft zr. Leonce haar beste krachten gegeven aan wat van haar gevraagd werd, vanuit de omstandigheden van het leven. De keuken was niet alleen haar werkterrein. Het was de plek waar zij haar roeping als religieuze beleefde. De maaltijden die zij, samen met zr. Stanislas, bereidde, de taarten die ze samen bakten : het waren tastbare getuigen van hun gastvrije liefde voor klein en groot. Hiervoor was levenskracht nodig om vol te houden, dag na dag, maaltijd na maaltijd. Hiervoor was geestkracht nodig, gevoed door gebed, persoonlijk en samen met de medezusters. Zuster Leonce bezat beide : levenskracht en geestkracht, omdat zij zich thuis voelde in de gastvrije liefde van Jezus en van God, haar hemelse Vader. Zo gaf zij gehoor aan Paulus oproep in de eerste lezing : 'wees standvastig en zet u volledig in voor het werk van de Heer, in het besef dat

door de Heer uw inspanningen nooit tevergeefs zijn'. Bassevelde zou niet de bekendheid gekregen hebben omwille van zijn degelijk onderwijs en internaat, omwille van de zorg voor bejaarde mensen, zo er achter de schermen geen hardwerkende zusters en leken geweest waren, die het praktische, dagelijkse leven op zich namen. Zuster Leonce was zeker één van hen.

Ook de evangelist Johannes vertelt een ontmoeting tussen Jezus en Marta, en wel op het ogenblik dat haar broer Lazarus gestorven is. Als terloops schrijft Johannes : 'Jezus hield veel van Marta en haar zuster, en van Lazarus'. Toch betreurt Marta dat Jezus te laat is gekomen, want dan zou Hij haar broer zeker genezen hebben. Ze gaat Hem tegemoet, vertwijfeld en bedroefd, tot Jezus haar zegt : 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven'. 'Geloof je dat?', vraagt Jezus aan Marta, waarop ze antwoordt : 'Ja Heer', ik geloof dat u de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen'.

Is dit niet de ultieme vraag, aan ieder van ons gesteld, nu wij hier samen afscheid nemen van zr. Leonce ? Geloven wij dat zij en zo velen die ons zijn voorgegaan, verder leven bij God ? Ook al stond Marta oog in oog met Jezus, zij heeft enkel haar geloof om zich aan toe te vertrouwen, haar geloof in Jezus die zij liefheeft en in wiens liefde zij mag wonen.

Laten wij dit geloof met elkaar delen, hoe broos en aarzelend het ook soms is. Wij mogen wonen in Gods liefde, dag na dag, tot over de grenzen van dit leven. In zijn liefde mag zr. Leonce nu wonen, voor altijd en samen met haar, allen die ons zijn voorgegaan, de vele naamloze doden vandaag in onze wereld. Want, zo herinnert ons Jezus : 'Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij. In het huis van mijn Vader is er ruimte voor velen en ik ga heen om een plaats voor u te bereiden'.